

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

1.Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta Joanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powoda T. K. kwotę 6.655,19 (sześć tysięcy sześćset pięćdziesiąt pięć 19/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13.07.2017 r.;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje powodowi T. K. i stronie pozwanej (...) S.A. w W., by uiścili na rzecz Skarbu Państwa – kasa tut. Sądu tytułem kosztów wynagrodzenia biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa kwoty po 1.066,68 (jeden tysiąc sześćdziesiąt sześć 68/100) złotych;

IV. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi.

UZASADNIENIE

Powód T. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 12 471 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu od kwot 6655,19 zł i 5565,75 zł oraz kwoty 250 zł i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania wskazał, że w wyniku kolizji z dnia 16 stycznia 2017 roku, uszkodzeniu uległ należący do powoda samochód M. (...), a odpowiedzialność za skutki zdarzenia ponosi strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku.

Wskazał nadto, że przyznane mu zostało odszkodowanie w kwocie 4878,41 zł za uszkodzenie pojazdu i kwotę 2306,25 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, 197,99 zł tytułem kosztów badania technicznego, 50 zł tytułem zwrotu kosztów geometrii kół oraz kwotę 103,44 zł- łącznie 7536,09 zł. Wyplacona kwota nie pokryła w całości kosztów naprawy pojazdu, a kwota odszkodowania została zaniżona, ponieważ kosztorys prywatny wskazuje na koszty naprawy w wysokości 11 533, 60 zł. Ponadto powód nie miał możliwości korzystania ze swojego samochodu i zawarł 16 stycznia 2017 roku z firmą (...) umowę najmu pojazdu zastępczego za kwotę 100 zł netto za dzień i umowa ta trwała do do dnia 20 marca 2017 roku czyli przez okres 64 dni i za czas trwania umowy wystawiona została faktura na kwotę 7822, 00 zł. Wobec przyznania na rzecz powoda kwoty 2306,12 zł pozostaje do zapłaty kwota 5565,75 zł. Nadto powód żąda 250 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej opinii.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu wskazała, że powód otrzymał już odszkodowanie za za szkodę w pojeździe, 103,44 zł za felgę, 50 zł za pomiar geometrii kół oraz 2306,25 zł tytułem zwrotu kosztów pojazdu zastępczego.

Nadto strona pozwana zwróciła się o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka V. K. na okoliczność ustalenia czy pojazd M. wykorzystywany był do działalności gospodarczej oraz czy koszty jego naprawy i najmu pojazdu zastępczego zostały zaewidencjonowane jako koszt prowadzenia działalności gospodarczej oraz wniosła o zobowiązanie świadka do przedłużenia dokumentów potwierdzających naprawek pojazdu oraz zapłatę ceny za wykonaną usługę.

Na rozprawie 7 sierpnia 2018 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew ponad kwotę 5737, 82 zł, w zakresie odszkodowania za szkodę w pojeździe.

Strona pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu ponad tę kwotę i na rozprawie 30 sierpnia 2018 roku pełnomocnik powoda oświadczył, że ponieważ strona pozwana nie wyraziła zgody na cofnięcie pozwu, powód wnosi jak w pozwie o zasądzenie kwot 6655,19 zł i 5565, 75 zł oraz 250 zł – łącznie 12471zł i kosztów zastępstwa procesowego i nie przedstawiła wyliczeń matematycznych dotyczących dochodzonych kwot.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W chwili zdarzenia z dnia 16 stycznia 2017 roku pojazd marki m. kierowany był przez żonę powoda V. K.. Z pojazdu korzysta żona powoda dowożąc mu do pracy jedzenie z uwagi na prace powoda od 8 do 22.30.

Powód T. K. nie posiada dokumentów dotyczących kosztów naprawy pojazdu.

Powód nabył felgę i strona pozwana zwróciła mu koszt nabycia felgi.

Dowód: przesłuchanie V. K. i T. K. k- 58-59, decyzja k- 8

Strona pozwana sporządzała kosztorys szkody w etapach.

Dowód: kosztorysy i korespondencja K- 62-94

Decyzją z dnia 24 kwietnia 2017 roku powód otrzymał kwotę 4878,41 zł na podstawie kalkulacji strony pozwanej dotyczącej kosztów naprawy pojazdu M., kwotę 2306, 25 zł tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego, 197,99 zł tytułem badania technicznego, oraz 103,44 zł i 50 zł., łącznie 7536,09 zł. Kwoty dotyczyły szkody w pojeździe M. powstałej 16 stycznia 2017 roku.

Powód odwołał się od decyzji i zażądał dalszej kwoty 12 470, 34 zł – wynikającej z kosztów najmu pojazdu oraz jego naprawy wyliczonej na zlecenie T. K..

Odwołanie nie zostało uwzględnione.

Dowód: decyzja K- 8, pismo K- 6,7, kalkulacja K- 13-17

Powód poniósł koszty wyceny kosztów naprawy pojazdu w kwocie 250 zł.

Dowód: faktura K- 10

Powód zawarł umowę najmu pojazdu zastępczego w dniu 16 stycznia 2017 roku na czas nieoznaczony wyciszając 100 zł netto za 1 dzień. 21 marca 2017 roku wynajmujący wystawił fakturę na kwotę 7872,00 zł za najem pojazdu od 16 stycznia 2017 do 20 marca 2017.

Na fakturze brak adnotacji o płatności.

Dowód: umowa K- 11, faktura k- 18

Warsztaty naprawiające pojazd przesłały Sądowi paragony i faktury dotyczące naprawy.

Dowód: pisma, paragony i faktury K- 99-100, 102, 103, 105106-109

Biegły sadowy powołany w sprawie, sporządził opinie pisemną na podstawie akt szkody, akt sprawy oraz oględzin pojazdu i stwierdził, że okazany pojazd M. (...) rocznik 2006, poddany został naprawie. Wskazał, że w toku naprawy zastosowano nieoryginalny zamiennik niskiej jakości błotnika przedniego lewego, pojazd był poddany badaniu technicznemu niedługo po naprawie i zaliczył je pozytywnie, jednak naprawa została wykonana przy użyciu części niskiej jakości.

W wyniku analizy biegły ustalił, że uzasadnione szacunkowe koszty przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu poprzedniego, a więc doprowadzenia go takiego stanu używalności i jakości – pod względem technicznym, bezpieczeństwa oraz estetyki i trwałości części zamiennych, jaki istniał przed wypadkiem wynoszą łącznie 13 486, 68 zł brutto przy uwzględnieniu części oryginalnych Bo i Q zgodnie z załączonym kosztorysem.

Czas niezbędny do wykonania naprawy biegły ustalił na podstawie sporządzonego kosztorysu w przybliżeniu na 7 dni roboczych, nie uwzględniając czasu koniecznego do wykonania czynności związanych z procesem obsługi szkody przez zakład ubezpieczeń.

Do czasu usunięcia niesprawności pojazdu nie można było bezpiecznie uczestniczyć w tym pojeździe w ruchu drogowym.

Dowód: opinia biegłego E. B. K- 123-143, opinia uzupełniająca k- 163-168

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył:

Nie jest sporne w sprawie, że powód był właścicielem pojazdu uszkodzonego przez sprawcę kolizji ubezpieczonego u strony pozwanej. Poza sporem pozostaje, że szkoda w pojeździe była przedmiotem oględzin i kalkulacji przedstawicieli strony pozwanej.

Spór od chwili przyznania odszkodowania dotyczy wysokości szkody i kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z art.822.§ 1.k.c. „ Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

§ 2. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. „

Na podstawie przytoczonego przepisu oraz opinii głównej i uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu techniki pojazdów samochodowych E. B., przesłuchania świadka i powoda, złożonych kalkulacji, rachunków, faktur i wyceny szkody oraz kalkulacji szkody, Sąd uznał żądania powoda T. K. za uzasadnione w części.

Powód domagał się różnicy pomiędzy szkodą poniesioną w pojeździe, a wypłaconym odszkodowaniem, a także pomiędzy kosztami najmu pojazdu zastępczego a uzyskaną kwotą zwrotu kosztów najmu.

Powód, działający przy pomocy profesjonalnego pełnomocnika, wbrew zasadzie wynikającej z art. 6 k.c. aż do końca trwania procesu nie wykazał w jaki sposób wyliczył dochodzone żądanie i nie uprawdopodobnił jego zasadności.

Powód od początku wskazywał, że dochodzone roszczenie opiera na prywatnej kalkulacji szkody, a po sporządzeniu opinii przez biegłego sądowego, po początkowym cofnięciu części żądania, pozostał przy pierwotnym żądaniu pozwu bez przedstawienia matematycznego uzasadnienia dochodzonych kwot, pomimo zwróconej pełnomocnikowi na rozprawie 30 sierpnia 2018 roku- uwagi na niezgodność matematyczną wysokości żądania.

Nie jest w sprawie sporne, że powód otrzymał od strony pozwanej kwotę 2306,25 tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego, a żąda dalszej kwoty 5565,75 zł., wskazując, że najem trwał 64 dni, a jego koszt wyniósł 7872,00 zł, na co wskazuje faktura na powyższą kwotę.

Opisane żądanie nie zasługuje na uwzględnienie. Jak wynika z opinii biegłego:” Czas niezbędny do wykonania naprawy biegły ustalił na podstawie sporządzonego kosztorysu w przybliżeniu na 7 dni roboczych, nie uwzględniając czasu koniecznego do wykonania czynności związanych z procesem obsługi szkody przez zakład ubezpieczeń”.

Naprawą pojazdu nie zajmował się zakład ubezpieczeń lecz zgodnie z wolą powoda, zakłady naprawcze wybrane przez powoda. Wobec określenia uzasadnionego czasu naprawy na 7 dni trudno uznać za uzasadnione żądanie zwrotu kosztów najmu pojazdu za 64 dni, zwłaszcza że powód posiada także inny pojazd marki P.. Powód otrzymał kwotę 2306,25 – co licząc 100 zł za 1 dzień daje rekompensatę za 23 dni najmu. Powództwo zatem w tym zakresie zostało oddalone.

W zakresie zwrotu kosztów naprawy powód otrzymał już kwotę 4878,41 zł i żądał dalszej kwoty 6655,19 zł. Żądana kwota została w całości uwzględniona wobec dokonanych ustaleń - treści kalkulacji sporządzonej na zlecenie powoda oraz treści opinii biegłego sądowego. Różnica pomiędzy wyliczeniem biegłego a uzyskana kwotą wyniosła 8454,82 zł, powód jednakże żądania w tym zakresie nie rozszerzył.

Sąd oddalił powództwo co do zapłaty 250 zł - koszty ekspertyzy na zlecenie powoda albowiem powód uzyskał od strony pozwanej koszty najmu pojazdu za 23 dni nie zaś za 7 dni – uzasadnionego czasu naprawy. W uchwale SN(III CZP 24/04Biul.SN 2004/5/6) – wskazano: Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego. W okolicznościach tej sprawy, z uwagi na przytoczone okoliczności Sąd nie uznał za uzasadnione przyznanie zwrotu kwoty 250 zł.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego: 2002.05.16 wyrok SNV CKN 1273/00LEX nr 55515: Roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Jest bowiem oczywiste, że podstawową funkcją odszkodowania jest kompensacja, co oznacza, iż odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Cel ten realizuje naprawienie szkody uwzględniające indywidualną sytuację poszkodowanego. Wysokość odszkodowania powinna ściśle odpowiadać rozmiarom wyrządzonej szkody; odszkodowanie zatem nie może być wyższe lub niższe od szkody poniesionej przez poszkodowanego. W wyroku z dnia 27.06.1988 r., I CR 151/88 (nie publ.), przyjęto, że roszczenie o świadczenie należne od (...) w ramach ustawowego ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana. Rzeczywista naprawa nie stanowi warunku dla dochodzenia odszkodowania z tytułu uszkodzonego samochodu, obliczonego na podstawie ustalonych kosztów naprawy.

Nadto w uzasadnieniu uchwały IIICZP68/01OSNC 2002/6/74 glosa aprobująca: Kowalewski E. OSP 2002/7-8/103, Sad Najwyższy wskazał: Niezależnie zatem od tego, czy poszkodowany naprawił, uszkodzony w wypadku pojazd, należy mu się od zakładu ubezpieczeń odszkodowanie ustalone według zasad art. 363 § 2 k.c., w związku z art. 361 § 2 k.c., co oznacza, że jego wysokość ma odpowiadać kosztom usunięcia opisanej wyżej różnicy w wartości majątku poszkodowanego, a ściślej - kosztom przywrócenia pojazdowi jego wartości sprzed wypadku. Gdy zatem naprawa pojazdu przywróci mu jego wartość sprzed wypadku, odszkodowanie winno odpowiadać kosztom takiej właśnie naprawy ustalonym przez rzeczoznawcę. Nadto, zgodnie z art. 363 § 2 k.c., wysokość tak określonego odszkodowania powinna być ustalona według cen części zamiennych i usług koniecznych do wykonania naprawy (co do zasady mają być to ceny z daty ustalania odszkodowania).

Zgodnie z art. 363. § 1. K.c. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

§ 2. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Sąd Najwyższy w Uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r. III CZP 32/03 wskazał: Odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. OSNC 2004/4/51, Prok.i Pr.-wkł. 2003/12/34, Biul.SN 2003/6/4, Wokanda 2003/7-8/5, M.Prawn. 2004/2/81”

Mając na względzie wynik procesu o kosztach orzeczono po myśli art. 100 k.p.c. rozdzielając koszty wynagrodzenia biegłego i znosząc koszty zastępstwa procesowego.

.